

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Afzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen uiterlijk Dingsdagmorgens aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regtstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

BUITENLAND.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN.

Het gerucht omtrent een aanslag op het leven van *Napoleon* wordt allerwege, ook uit *Parijs*, tegengesproken. Aan de *Londensche* beurs werd het later vervangen door een ander, volgens hetwelk het leven van den keizer van *Mexico* zou zijn bedreigd geworden. Dit is echter eveneens een verzinsel, want er waren geen berigten uit *Mexico* ontvangen. Of echter berigten uit dat rijk op den duur gunstig zullen zijn is eenigszins te betwijfelen. In *Amerika* schijnt bij de regering de geneigheid te bestaan om, zoo niet zelve iets tegen *Mexico* te ondernemen, althans niet te beletten, dat particulieren het doen, en de vraag is, of *Frankrijk* dat rustig kunne aanzien, en of, zoo *Frankrijk* intervenieert, *Amerika* niet hetzelfde zal doen. Men is dan ook niet geheel gerust omtrent den loop dien de zaken nemen kunnen, en het was daarom wellicht eene *captatio benevolentiae*, dat de *Moniteur* dezer dagen deed voorzien, dat spoedig de erkenning der *Zuidstaten* als oorlogvoerenden zou worden ingetrokken.

De *Presse* schrijft: In geval *Mexico* niet door de Unie wordt erkend, heeft het geene zekerheid tegen overschrijding van zijne grenzen, tegen vrijbuiters als anderszins. Voor *Frankrijk* is er naauwelijks meer te kiezen. Het moet *Mexico* aan zich zelf overlaten of de erkenning door de Unie in der minne of met geweld bewerken. Het aftrekken der *Fransche* troepen uit *Mexico* kan niet plaats vinden, zonder alles weder op losse schroeven te stellen, wat *Frankrijks* wapenen er tot stand gebracht hebben. Het uitbreken van een oorlog tusschen *Amerika* en *Frankrijk* behoort nu niet meer tot de eventualiteiten; elken dag naakt dit groot gevaar meer.

In eene proklamatie van den heer *Johnson* worden *Davis* en andere *Zuidelijken* beschuldigd van medeplichtigheid aan den moord van den president *Lincoln*, en wordt eene belooning van 100,000 dollars uitgelooft voor het overleveren van *Davis*, die te *Yorksville* in *Zuid-Carolina* is aangekomen en door generaal *Stonemann* wordt vervolgd, hebbende de heer *Johnson* het hoofd der oproerlingen met de strengste straffen bedreigd.

Onder het opschrift: „het uiteinde van *Booth*”, bevat de *Courier des Etats Unis* het navolgend verhaal:

„*Booth*, is dood; zijne medeplichtigen leven nog; en toch blijft hij alleen staan en zal zijne schim tot aan het eind der dagen het somber bedrijf van den moord op den president der Vereenigde Staten beheerschen. Alles is geheimzinnig en dramatisch in dat jammerlijk treurspel. Een tooneel is er, *Homerus* en *Shakespeare* waardig: de brand in de schuur. Een ooggetuige doet er het volgende verhaal van: „Men hield op met spreken. Kolonel *Conger* begaf zich achter de schuur, trok eenige stroohalmen door eene spleet, stak ze aan en wierp ze wêr naar binnen. Het stroo was droog en vatte dadelijk vuur; men kon door de voegen de gansche schuur in gloed en rook zien. De donkerste hoeken werden van het dak tot den bodem verlicht. De vlam liep langs de balken, slingerde zich om de stutten, lekte de hoeken en hechte zich aan de palen. Het was een vurige atmosfeer, als het ware een massieve lichtblok, te midden waarvan een sombersilhouet zichtbaar werd, die van een man, door een vuurgordijn gescheiden van al wat hem omgaf, terwijl zijn oog den helschen kring die hem omsloot niet vermocht te doordringen. Hij stond op een kruk geleund, als de *Asmodee* van den *Talmud*. Hij geleek, zegt de heer *Conger*, zoozeer op zijn broeder *Edwin*, den grooten treurspeldichter, dat men een oogenblik geloofde, dat men dezen op het tooneel voor zich zag. Door eene snelle beweging liet hij zijne kruk en zijn geweer vallen, en op handen en voeten voortkruipende naderde hij de plaats waar de brand begonnen was, om dengene die hem had aangestoken te overvallen en te dooden. Zijne oogen schoten bliksemstralen en waren schrikwekkend schoon; zijne op elkander gesloten tanden glinsterden in zijn half geopenden mond; op zijn gelaat lag eene duivelachtige kalmte, het voortekken der uitbarsting van den waanzin. Te vergeefs echter zochten zijne oogen een uitgang, de brand verblindde hem. Hij rigtte zich op, en, met de koelbloedigheid van een veteraan te midden van den vurregen van het geschut, toog hij regt op de deur aan, den revolver in de hand, en vast besloten zijn leven duur te verkoopen. Een geweer-schot velde hem neêr. „Hij heeft zich doodgeschoten!” zeide de kolonel *Baker*. Neen, het was de sergeant *Corbett*, die

zijne makers bedreigd zag en den dood van hen had afgewend door den moordenaar te doodden." Toen alles voorbij was, werd het lijk van *Booth* in een soldatendeken genaaid. Een oude neger in de buurt was in het bezit van een paard. Men nam dit in gebruik. Dit dier scheen tot zulk een werk bestemd. De beenen staken door het vel; zijn ruig haar gelee op de zwarte wol op zijns meesters hoofd. Het hield den telgang met eene zonderlinge ongedwongenheid, en was door de hardste aansporingen niet tot eenigen spoed te bewegen. De kar, waarvoor het gespannen werd, was zijner waardig; zij kraste en kraakte bij elke beweging alsof zij ineen zou vallen, en was onzichtbaar onder eene laag opgedroogde geelachtige modder, die haar als met een schild van lepragezwellen overtoog. Op die ekwipage werd het lijk gelegd en met den dageraad stelde zich de sombere stoet in beweging. Om het tooneel te voltooien liep *Harold*, zuchtende en lafhartig smeekende en zich verontschuldigde, aan een om zijn hals geslagen en aan den zadelknop van een der ruiters bevestigd touw mede. Welk een tooneel! Die oude neger, dat levend paardgeraamte, dat lepra-achtig voertuig, en die loopende gehangene, te midden van een zwijgend eskorte en van de nog sluimerende natuur! Onder weg liep het bloed uit de wonde en teekende den weg met een rooden streep. De as en de planken der kar waren er mede bedekt. Eensklaps kreeg de neger het aan de handen. Hij uitte een kreet van afschuw. Men meende dat hij het bestierf. "Veeg dit af," riep hij, "veeg dat af, dat is het bloed van een vervloekte; ik zal sterven. Voor duizenden dollars zou ik dien smet niet willen houden." En de arme man hilde als een waanzinnige. Als om die jammerlijke geschiedenis nog ijzingwekkender te maken, verhaalt men dat het lijk verdwenen is. Waar? hoe? Men vrage dit den winden, den ingewanden der aarde of den afgronden der zee. Één man slechts zou het kunnen zeggen: kolonel *Lafayette C. Baker*, de geheime agent van het departement van oorlog. Wat men zeker weet is, dat het lijk eerst gebragt is op een monitor op de *Potomac*, vervolgens ontscheept aan het maritiem arsenaal, en daar tot den avond van den 27 April gebleven is. Den volgenden morgen was het er niet meer. Wat was in den nacht gebeurd?

"Ziehier wat men verhaalt:

"Te middernacht is eene boot zonder seinlicht, door twee mannen bemand, stil van het arsenaal vertrokken. De mannen roeiden stil tot het laatste licht van het dorp en het laatste gedruisch der riemen in de onmetelijke schaduwen van den nacht verdwenen waren. Sedert heeft men ze niet teruggezien. Men weet, dat zij, alvorens te vertrekken, een plegtigen eed hebben moeten afleggen. Dit was het zegel des geheims dat men hun op den mond lag. In de schuit was eene zes voet lange en 18 duim breede kist van ruw hout. Wie zal ooit kunnen zeggen wat er van is geworden? De moordenaar is niet alleen dood, hij is niet meer, zelfs geen aschhoopje, hij is vernietigd, en geen wezen ter wereld, zelfs zijne moeder niet, zal weten waar een traan te storten om zijne schim te laven en troost te schenken."

De reis van keizer *Napoleon* door *Algerie* blijft zich kenmerken door de meest warme ontvangst van wege colonisten en inboorlingen. Buitendien zenden de keizer van *Marokko* en de beij van *Tunis* gezantschappen af, om den keizer te complimenteren. Men is te *Parijs* dus zeer tevreden over den togt en verheugt zich, dat *Z. M.* geen gehoor heeft verleend aan de vele bezwaren, die tegen de reis eerst werden geopperd. De Italiaansche vloot zal den keizer salueren, als *Z. M.* *Algiers* verlaat.

De poging, door de keizerin van *Frankrijk* bij de *Europesche* vorstinnen gedaan ten behoeve van den herbouw

van het heilig graf, is niet met gunstig gevolg bekroond. Zij zoekt nu den bijstand der diplomatie voor haar plan. Personen echter, bekend met den toestand in *Palestina*, meenen dat zelfs de pogingen der diplomatie zouden afstuiten op de onverzettelijke oppositie der regthebbenden. Het denkbeeld der keizerin was, het heilig graf onzijdig te maken, in dier voege dat alle gezindten er hunne dienst zouden kunnen uitoefenen, en juist dit staat den christenen aldaar niet aan. In die streken kan men slechts genot hebben van wat men, met uitsluiting van anderen, bezit. Van daar die geschillen tusschen *Grieken* en *Latijnen*, telkens als er b. v. een nieuw vloerkleed moet zijn; men kijkt nauwkeurig toe of het niet eenige strepen grooter is dan het oude; want in het land waar feitelijk bezit voor regt geldt, zouden die enkele strepen gronds dra het eigendom van den overweldiger zijn.

De koning van *Pruissen* is ook met voorliefde in de rijnprouvinciën begroet, waar de 50jarige vereeniging met *Pruissen* wordt gevierd. Men is in de rijnprouvinciën zeer liberaal en dus ook uitermate vijandig gezind tegen het ministerie v. *Bismarck*. Maar, behalve dat de officiële geestdrift zich alligt over velen verbreidt, scheidt men den koning liefst van de ministers af, en erkent men bovenal, dat de rijnprouvinciën onder het bestuur der koningen uit het huis van *Hohenzollern* een vroeger ongekenden bloei hebben mogen beleven, en een welvaart genieten, die in alles zich openbaart. De *Köln. Zeit.* heeft het dan ook in hoofdartikelen uiteengezet, hoeveel verplichting de rijnprouvinciën hadden aan het bewind van de *Pruiss. koningen*.

Tusschen *Weenen* en *Berlijn* blijven de onderhandelingen druk; het *Oostenrijksche* kabinet antwoordt met eene haast, die van zekere gejaagdheid getuigt. *Pruissen* gaat inmiddels rustig zijn gang; de plannen voor *Kiel* zijn zoo goed als gereed, en in de hertogdommen tracht *Pruissen* het steeds zoo te maken, dat men er reikhalzend naar eene aansluiting aan *Pruissen* moet gaan uitzien, om toch uit de velerlei moeilijkheden te geraken!

Veel hecht men aan de onderhandelingen, door het *Italiaansche* kabinet in den laatsten tijd met *Rome* gevoerd, en die door den heer *Vegezzi* al dadelijk op 266 goeden voet zijn gebragt, dat men op het *Vatikaan* den ban schijnt te vergeten, die over den koning en zijne raadslieden in der tijd is uitgesproken. *Victor Emmanuel* had twee wegen om te kiezen: zich verder aan de revolutiepartij aansluiten, die hem tot koning van *Italië* had gemaakt, maar dan ook een weinig zijner zuiver monarchale begrippen prijs geven, en zich van *Rome* geheel los scheuren, om den geschikten tijd af te wachten, ook *Rome* en *Venetie* met list of geweld aan 't rijk te voegen; of: met de actie partij breken, zich met de behoudende partij verzoenen, daardoor zijne nieuw gewonnen stelling vestigen, met *Rome* en misschien zelfs met *Oostenrijk* op goeden voet komen, en het verdere geheel aan den tijd en de omstandigheden overlaten. Dit laatste schijnt de keus van den koning te zijn geweest. *Aspremonte* en de *Sept-overeenkomst* waren het voorspel, de thans te *Rome* gevoerde onderhandelingen de verwezenlijking van het plan. Dat de taak van onderhandelaar nu aan den behoudenden graaf *Revel* zou zijn opgedragen wordt weersproken; met de partij der actie zal de regering intusschen zeker ten volle moeten breken. Daarentegen wekt de loop der zaken te *Weenen* belangstelling, en zegt de *O. D. Post*, dat de gelijkstelling tusschen *Rome* en *Italië* nu van lieverlede zal voortgaan, uit een maatschappelijk, economisch en politisch oogpunt; wordt door *Rome* met *Italië* eene overeenkomst gesloten dat zou, volgens 't blad het noodzakelijk gevolg moeten hebben, dat *Oostenrijk* eene meer verzoevende staatkunde tegenover *Italië* volgde.

Omtrent het wereldlijk gezag des pausen, zeide de prins dezer dagen in zijn redevoering te Ajaccio gehouden, o. a.: dat het vast stond, dat *Napoleon I* de opheffing van dat gezag wenschelijk achtte. Daarvoor bestond tal van bewijzen. Zoo had de keizer den 17 Mei 1809 zijn minister van buitenlandsche zaken bevolen een rapport op te maken als voorlooper van het besluit tot opheffing van dat gezag. De prins deelde zelfs uit het door den keizer zelven gesteld besluit eenige zinsneden mede, onder anderen deze: „zoo zij (de pausen) de opvolgers van *Jezus Christus* zijn, kunnen zij geen ander gezag uitoefenen, dan zij aan hem ontleenen en zijn gezag was niet van deze wereld.” En „zoo het wereldlijk gezag niet wordt opgeheven, zal in Europa de kiem van twist en tweedragt gelaten worden.” De overwegingen tot het besluit luiden aldus: „Overwegende, dat toen *Karel de Groot*e, keizer der Franschen en onze doorluchtige voorganger, eenige gewesten aan de bisschoppen van Rome gaf, die slechts schonk als leenen en in het belang zijner staten, en dat, door die schenkingen, Rome niet ophield deel van zijn rijk niet te maken; dat sedert dien tijd die vermenging van het geestelijk gezag met een wereldlijk gezag geweest is en nog is eene bron van twist en de pausen al te dikwijls er toe geleid heeft om den invloed van het eene te bezigen ten behoeve der pretentiën van het andere, dat zoodoende de geestelijke belangen en de hemelsche zaken, die onveranderlijk zijn, vermengd werden met de zaken der wereld, die, uit hun aard, naar de omstandigheden en de staatkunde des tijds veranderen; dat al wat wij hebben voorgesteld om de veiligheid onzer legers, de rust en het welzijn onzer volken, de waardigheid en integriteit van ons rijk overeen te brengen met de pretentiën der pausen als wereldlijke vorsten, tot niets heeft kunnen leiden, enz.” De toekomst, meende de prins, had *Napoleons* voorzeggingen geregtvaardigd, en allen vrienden van de vrijheid der volken moet er aan gelegen liggen die laatste vesting uit de middeleeuwen te nemen. Rome in handen van den paus, was het brandpunt der reaktie tegen Frankrijk, tegen Italië, tegen onze samenleving, en zonderlinge katholieken waren zij, die de toekomst der godsdienst wilden doen afhangen van een wereldlijk gezag te Rome, door geweld in stand gehouden.

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

Men verneemt met zekerheid, dat de staatsspoorweg van Zutphen naar Deventer door de aannemers met het midden van Julij, en de gebouwen voor de geheele lijn vóór den 1 Augustus e. k. in bruikbaren staat zullen geleverd worden.

De *Landbouw-Courant*, van den 18 dezer, bevat het volgende artikel hetwelk wij, vooral om deszelfs belangrijkheid voor den landbouw, gaarne overnemen:

Sinds eenige weinige jaren is in het naburige België met den meest gunstigen uitslag in werking eene Maatschappij van onderlingen bijstand ingeval van schade, veroorzaakt door den hagel. — Deze Maatschappij rust op den grondslag van *onderlingen* waarborg, doch tevens met vaste en onveranderlijke premien, waarvan het beloop jaarlijks wordt gebezigt tot voldoening der schaden. — Mogt dat beloop daartoe ontoereikend zijn, dan worden de batige saldo's van vorige of volgende dienstjaren aangewend om het achterstallige aan te zuiveren. De resultaten zijn van dien aard, dat zij tot deelneming in die Maatschappij uitlokken, gelijk dan ook in België werkelijk reeds meer dan 1500 landbouwers zich daarbij hebben aangesloten.

De Maatschappij draagt de benaming „de Vereenigde Landbouwers.” Zij is volgens de statuten, vreemd aan allen geest van nijverheids- of geldelijke speculatie, en de deelnemers hebben tot broederlijk oogmerk, zich onderling ingeval van schade, veroorzaakt door den hagel, bij te staan door middel van eene geringe jaarlijksche bijdrage, die zoo eenvoudig en zoo goedkoop mogelijk zal bestuurd worden, met al de zuinigheid eens goeden huisvaders — zooals in de algemeene voorwaarden wordt opgemerkt.

De Raad van Bestuur en het Comité van Toezigt in België gevestigd, zijn zamengesteld uit de meest bevoegde en notabele personen. Voorzitter van den Raad van Bestuur is de Hr. *van den Berghe*, Arrondissements-Commissaris te Thielt, in zijne hoedanigheid van Voorzitter van de Landbouw-Maatschappij der 10e, 11e en 12e vereenigde Landbouw-districten van West-Vlaanderen, de onvermoeide voorstander van den landbouw. In het Comité van Toezigt zijn verscheidene leden der kamer van volksvertegen-

woordiging, provinciale raden, commissiën van landbouw, gemeentebesturen enz. gekozen.

Met den aanvang dezes jaars, heeft deze Maatschappij van onderlingen bijstand haren werkkring ook tot Nederland uitgebreid, waar zij als Mede-Directeur wordt vertegenwoordigd en bestuurd door den Heer *P. M. Montijn*, Notaris en sinds 1850 Directeur der „Assurantie Maatschappij voor Roerende Goederen enkel van Landbouwers en Veehouders onderling, opgericht te Oudewater” en thans gevestigd te Gouda.

Onder mededeeling van het bovenstaande meenen wij belangstellenden wel te mogen opwekken, zich ter vestiging van een *zelfstandig eigen* oordeel over deze Maatschappij bij gemelden Hr. *Montijn* te Gouda te vervoegen tot het erlangen van eenige gedrukte stukken, waarin de werkkring van „de Vereenigde Landbouwers” geheel en al omschreven is, met bijgevoegde tabellen ter invulling door de deelnemers.

Den 20 dezer is voor het hof van Overijssel de behandeling begonnen van het hooger beroep der zaak tegen *J. G. van Rijn*, vroeger Predikant te Zwolle, wegens het onderhouden eener bijzit in de woning, die hij te Zwolle met zijne wettige vrouw bewoonde. De Heer Mr. *G. D. Jordens* trad als verdediger van den beklagde op. Toen de behandeling der zaak tot op zekere hoogte gekomen was, werd de openbare terechtzitting welvoegelijkshalve gesloten en de behandeling met gesloten deuren voortgezet.

Onlangs werd te Zwolle een kind van een kastelein des nachts onpasselijk, zoodat de vrouw des huizes de meid opriep om de kleine de noodige hulp te verleen. Toen echter na lang roepen en schreeuwen de meid niet voor den dag kwam en ook geen antwoord gaf, ging de vrouw naar het bed en ontstelde niet weinig, toen zij de meid in eene zonderlinge houding als dood op het bed vond liggen. Na lang roepen en schudden gaf de gewaande doode eindelijk eenig verward antwoord en was gereed om op te staan, doch uit het bed kwam een erge dranklucht en het bleek weldra dat de meid hevig besponken was; het was echter nog een raadsel, waar de meid dien roes had opgedaan, daar de winkel zoowel als de kelder afgesloten waren. Het raadsel loste zich spoedig op, toen de vrouw een groote kom op de beddeplank vond staan, waarin een spons lag. De meid bekende den volgenden morgen, dat zij gewoon was, telkens als zij in den winkel kwam, de spons in een der lekbakken van de jenevertaten te doopen en die in de kom uit te drukken; die inzameling was natuurlijk den eenen dag wat meer dan den anderen; den vorigen dag was die al zeer gunstig geweest. De kom bleek ruim 1 ned. kan te kunnen bevatten. De kastelein vond het niet raadzaam eene zoo vernuftige meid langer in zijne woning te houden en zond haar op staanden voet weg. — Te Antwerpen werd in de vorige week een wettig huwelijk voltrokken tusschen een jongman van 20 en eene jonge dochter van 18 jaren. Het bruidje had dienzelfden morgen ten 7 ure een welgeschapen zoon ter wereld gebragt; ten 8 ure hield zij zich reeds weder bezig met haar trouwtoilet; ten 10 ure begaven bruid en bruidegom, vergezeld van de getuigen, zich naar het stadhuis, van daar naar de kerk en onmiddellijk hierop had de doopplegtigheid van den jonggeborene plaats; ten 3 ure werd de bruiloft gevierd te St. Job, als wanneer het jonge paar naar hartelust danste; ten 7½ ure moesten bruidegom en bruid van elkaar scheiden, omdat hij als soldaat der ligting van dit jaar zich per spoortrein weér bij zijn regiment moest begeben. Het Belgisch blad, waaraan dit bericht ontleend wordt, verzekert er de geloofwaardigheid van en voegt er ten slotte bij, dat zoowel de jonge vrouw als de jonggeborene den nacht zeer rustig hebben doorgebracht. — Ten bewijze dat sommige koeijen niet te vertrouwen zijn, strekke het volgende, 't welk woensdag te Frederiksoord plaats had. Een der ambtenaren met zijne kinderen het aardappelland willende bezien, moesten zij eene, aan een touw weidende, koe passeren. Deze breekt los, schiet op een der knaapjes toe, neemt het op hare horens en werpt het een paar voet in de hoogte. Ware de vader er niet bij tegenwoordig geweest, de afloop zou treurige gevolgen gehad kunnen hebben. Het kind kwam er nu met eenige schrammen en den schrik af. — Onlangs moest een neger terecht staan, ter zake dat hij zich had schuldig gemaakt aan diefstal van gevogelte. Hij drong er op aan bij zijn advocaat, dat deze als verdedigingsmiddel zou voordragen, dat hij niet regt bij zijne zinnen was. „Om zulks te staven”, zeide de listige dief, „kunt gij aanvoeren, dat ik in plaats van groote hanen ontvreemd te hebben, mij tevreden heb gesteld met jonge hoenders.

ADVERTENTIE.

PUBLIEKE VERKOOP

van een nieuwen net onderhouden

INBOEDEL,

wegens vertrek Buitenslands.

De Notaris Baron VAN VOORST TOT VOORST, residerende te 's Heerenberg, zal op Vrijdag den 26sten Mei 1865, en des noodig Zaterdag den 27sten Mei, telkens 'svoormiddags 9 ure, ten verzoeken van den Heer TURING TERVIER op het slot te 's Heerenberg

publiek verkoopen:

Deszelfs INBOEDEL, bestaande uit: Stoelen, Cifonnières en Kasten van Mahonie- en andere houtsoorten, welgevulde Bedden met toebehooren, Spiegels, houten en ijzeren Ledekanten, Gordijnen, Tapijten, allerhande soorten van Tafels, Porcelein, Cristal, Koper-, Tin-, IJzer-, Glas-, Hout- en Aardewerk, en hetgeen meerder ten verkoop zal worden aangeboden.

Alles Dingsdags en Woensdags voor den verkoop, van 'smorgens 10 tot 's namiddags 4 ure te zien.

De Notaris PLIESTER te Zevenaar, zal, ten verzoeken van B. TOONK op *Nieuwgraaf*, en Kinderen, in het openbaar

VERKOOPEN, IN 2 VEILINGEN,

die gehouden zullen worden ten huize van COURTOIS te *Duiven*, en wel, de inzet op Zaterdag den 10 Junij en de toeslag 14 dagen later, dat is Zaterdag den 24 Junij c. k., telkens des namiddags om 3 uur:

Eene HOFSTEDE, genaamd *Rozendaalshofstede*, gelegen op *Nieuwgraaf*, onder *Duiven*, bestaande uit een HUIS, genaamd *het Kasteeltje*, en BOUWLAND, Sectie A. Nos. 28 en 29, groot 29 roeden, 70 ellen; thans door TOONK bewoond.

Te aanvaarden den 1 November dezes jaars.

HET BUITENVERBLIJF

»Assenrade».

Alleraangenaamst en riant gelegen, aan den Rijksweg en bij het Spoorweg-station, in de kom van het dorp *Brummen*. (*Gelderland*).

Bestaande in: een hecht en sterk **Heerenhuis**, waarin: 7 Beneden- en 7 Bovenkamers, Mangel-, Provisie- en Bodenkamer, Keuken met wél en regenwaterspomp, Kelder, Zolder, Gang enz., Koetshuis met Stalling voor 2 paarden, Bouwschuur met koestalling, annexe Arbeiderswoning, Moestuin met diverse fijne vruchtgevende Vruchtboomen. Wandelboschje met opgaande Boomen en Heesters, en, een stuk Weidegrond, een en ander groot circa 2 Bunders: zal den 12 en 26 Junij 1865, des middags te 12 uren, in het Logement „het Kromhout” te *Brummen*, ten overstaan van den, aldaar standplaats hebbenden, Notaris VAN DER DUSSEN, in eene massa en 2 perceelen, publiek geveild en verkocht worden.

Het Heerenhuis in zeer goeden staat van onderhoud, en van vele gemakken voorzien zijnde, is dagelijks (uitgezonderd Zon- en Feestdagen) van 'svoormiddags 10 tot 's namiddags 4 ure, tegen afgifte van een permissiebiljet, te bezichtigen.

Inlichtingen en permissie biljetten zijn, op *franco* aanvrage, te bekomen, ten kantore van genoemden Notaris.

MARKTBERICHTEN.

AMSTERDAM, den 22 Mei 1865.

2½	Ct. Nederl.	61½
4	„ „	95½
2½	„ Spanje	39½
3	„ „ binnenl.	41½
3	„ Portugal 1856/1863	46½
5	„ Russen 1828/29	100½
5	„ „ Stiegl. 6e Serie	83½
5	„ Oostenrijk Metall.	60½
5	„ „ National	65½
5	„ Amsterd.	78½

Koers van het Geld: Beleening, Prolongatie 3½, Disconto 3½ pCt. *Prijzen der Coupons*: Metall. / 26.02½. Dito Nat. / 27.80. Diverse Engelsche per L / 11.80. 3 pCt. Eng. Russ. L / 11.80. Fransche / 55½. Belg. / 55½. Pruis. / 34½. Hamb. Russen / 30½. Russen in Z.R. / 30½. Papieren R. / —. Poolsche in Fl. / —. Napelsche / —. Spaansche / —. Amerikaansche Dollars / 2 36.

GRONINGEN, den 19 Mei 1865.

70 P. Jarige Tarwe / 7.00 à / 7.25. 66 P. Nieuwe dito / 5.40 à / 5.60. 70 P. Dito dito / 6.20 à / 6.40. 75 P. Dito witte / 7.50 à / 7.80. 66 P. Nieuwe Rogge / 4.65. 70 P. Dito / 5.45. 70 P. Buitenslands / 5.65. 62 P. N. Grijze Boekweit / 5.55. 65 P. Dito / 5.15. 62 P. N. Zw. Z. dito / 5.45. 66 P. Dito / 6.30. 52 P. N. Winter Garst / 3.30. 56 P. Dito / 3.85. 60 P. N. Knobbe Garst / 3.95. 44 P. N. Dikke Haver / 3.10 à / 3.20. 50 P. Dito / 3.60 à / 3.70. 36 P. Witte Voer Haver / 2.55. 40 P. Dito / 2.80 à / 2.85. 38 P. Zw. Voer / 2.65. 44 P. Dito / 3.20. Paardeboonen / 4.50 à / 5.85. Gort (grove) / 6.50 à / 7.00. Dito (puik) / 7.20. à / 7.40. Dito (parel) per 100 N. P. / 8.75 à / 13.00. Koolzaad / 11.50 à / 13.50. Geel Mosterzaad / 7.50 à / 12.00. Raapolie / 39.00. Lijnolie / 34.50. Raapkoeken 1040 stuks / 78.00. Lijnkoeken 104 stuks / 11.00 à 12.00.

ARNHEM, den 19 Mei 1865.

N. Tarwe / 7.50 à 9.30. Rogge / 5.85 à 6.20. Boekweit / 6.00 à 6.90. Garst / 5.00 à 5.25. Z. Haver / 4.00 à 4.50. L. Haver / 3.60 à 3.80. Witte Boonen / 00.00. Duivenb. 7.25. Gr. Erwtten / 8.00 à 0.00. Wikken / 8.00. Paardeb. 6.00. Geele Erwtten / 7.00 à 7.50. Graauwe Erwtten / 0.00 à 0.00. Aardappelen / 1.50 à 2.00. Boter 85 à 100 Centen het N. Pond.

DOESBORGH, den 20 Mei 1865.

N. Tarwe / 7.25 à 8.50. Rogge / 5.75 à 6.00. Boekweit / 6.50 à 7.00. Garst / 5.00 à 5.50. Haver / 3.40 à 3.75. Aardappelen / 1.60 à 1.80. Boter 80 à 90 centen het Ned. Pond.

ZUTPHEN, den 18 Mei 1865.

N. Tarwe / 7.90 à 9.00. Rogge / 5.90 à 6.35. Boekweit / 6.00 à 6.50. Garst / 5.00 à 5.50. Haver / 4.00 à 4.50. Boter / 18.50 à 20.50. Aardappelen / 1.75 à 2.00.

DEVENTER, den 19 Mei 1865.

Tarwe / 7.75 à 8.50. Rogge / 5.90 à 6.25. Boekweit / 6.25 à 6.75. Garst / 4.20 à 4.50. Haver / 0.00 à 0.00. Boter 1e soort / 19.00 à 20.50. 2e soort / 15.00.

DOETINCHEM, den 18 Mei 1865.

N. Tarwe / 0.00 à 0.00. Rogge / 5.70 à 6.00. Boekweit / 0.00 à 0.00. Aardappelen / 1.50 à 1.75. Boter 85 à 90 Centen het Ned. Pond.

VERTREK DER STOOMBOTEN.

DEVENTER STOOMBOT-MAATSCHAPPIJ

ZOMERDIENST.

Van Doesborgh naar Zutphen, Deventer, Zwolle & Kampen, Maandags, Donderdags & Zaturdags, voormiddags circa 11 uur.

En slechts tot Deventer:

Dingsdags, Woensdags, Vrijdags & Zondags, namiddags circa 12½ uur.

Naar Arnhem & Nijmegen, Zondags, Dingsdags & Vrijdags, namiddags circa 2 uur.

Naar Arnhem & Rotterdam langs de Lek, Maandags, Woensdags, Donderdags & Zaturdags, voormiddags circa 10 uur 50 minuten.

SCHROEF-STOOMBOT »VICE-ADMIRAAL TENGBERGEN», van H. Kersken, vaart van *Doesborgh* naar *Amsterdam* wekelijks iederen Zaterdag morgen en van *Amsterdam* wekelijks iederen Woensdag morgen. Goederen dienen des avonds te voren te zijn bezorgd.

Gedrukt bij W. BECKING te *Doesborgh*.